

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

ล้มลุกขึ้นผิด

วันที่ ๘ เมื่อวานนี้ทองคำได้ ๒๓ บาท ดอลลาร์ได้ ๒๑๓ ดอลลาร์ รวมทองคำทั้งหมดเวลานี้ได้ ๒๑๒๒ กิโลกรัม

นี่เขาก็บอกมาแล้วว่าสมบัติเงินทองของเรานั้นเวลานี้ได้เข้าคลังหลวงแล้ว ตามจุดที่เราต้องการ คือเราระบุไปเลยตามกฎหมาย พ.ศ.๒๕๐๑ ที่เป็นที่อยู่ของคลังหลวงนะ กฎหมายนี้ควบคุมเอาไว้ไม่ให้ใครไปแตะ เราก็ให้เข้าจุดนี้ จุดกฎหมายควบคุมนี้ เราปรึกษาลูกศิษย์นักกฎหมายอย่างรอบคอบทีเดียว จุดนี้เรียกว่าไม่มีสอง ไม่มีใครแตะได้มาดั้งเดิม จะให้ลงจุดนี้ เขาก็ลงจุดนี้ว่าฉันเถอะนะ เขาแจ้งมาแล้ว ถ้าธรรมดาเราจะรับรองแล้วนะ แต่นี่เมื่อเราถูกต้มมาแล้วเราเจ็บเราแสบเราปวดเราต้องเข็ด เราจึงตอบรับไปเพียงว่า เราเพียงรับทราบเท่านั้น จะติดตามให้ถึงที่สุดนั้น ของเล่นเมื่อไร

เราทำอะไรเราทำเล่นไม่เป็นบอกแล้ว นี่ยกประเทศทั้งประเทศ คนไทยทั้งชาติจะมาทำเล่น ๆ ได้หรือ ถึงขนาดนั้นยังถูกต้มได้ใช้ไหมละ นั้นชิมันถึงได้ฟาดพวกนี้ มาทำเรียกว่ามหาโจรก็ยังไม่ได้ เลยมหาโจรไปอีกนูน โห ต้มคนทั้งชาติ ต้มศาสนาพระพุทธเจ้าทั้งองค์ได้ลงคอ นี่ตรงนี้มันถึงได้เข็ด มาต้มเราเอง ก่อนที่จะลงนั้นซัดกันเสีย แผลก ลงจุดไหน ๆ จุดที่เราต้องการคือจุดที่ว่านี้ แล้วก็ต้มรวมเข้ามาเลยว่างจุดนี้ ๆ ก็เราไม่เชื่อเจ้าหน้าที่เราจะเชื่อใคร เจ้าหน้าที่ธนาคารเป็นที่ไวใจของประชาชน หรือหัวใจประชาชนก็ไม่ได้ผิด เราไม่เชื่อตรงนั้นเราจะไปเชื่อตรงไหน แล้วก็ต้มตรงนั้นแหละ ตรงที่เราเชื่อ

นั้นชิมันถึงเจ็บแสบมากนะ เจ็บแสบให้พวกทางธนาคาร เกี่ยวกับรัฐบาลลงมาถึงธนาคาร มาถึงเงินก้อนนี้ สมบัติเหล่านี้ซึ่งเป็นหัวใจของชาติทั้งชาติ แล้วเป็นคู่ควรต่อคลังหลวงอย่างยิ่งด้วย แล้วเอาเข้าไปนี้ไปต้มกันตรงนี้ แหมถึงเจ็บมากนะเรา ถึงได้ฟาดเรื่องจุดนี้ ทีนี้เวลาบอกมาเราก็บอกเพียงรับทราบ ยังไม่ได้รับรองนะ ไม่เซ็น

นี่หยาบโลนขนาดไหน จะให้ประชาชนทั้งชาติไวใจได้ยังไง เมื่อหัวใจของชาติเป็นอย่างที่ว่านี้ ต้มได้ทั้งชาติ ๆ ต้มได้ทั้งศาสนาแห่งชาวพุทธของเรา ต้มได้ถนัด ๆ เลย เราประจักษ์ด้วยตาของเรา เราเข้าสู่ในวงการนี้ด้วยนะ เพราะฉะนั้นเราจึงไม่สงสัยพูดออกมาพูดได้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย ด้วยความรู้ความเห็นอันเป็นความจริงล้วน ๆ พูดออกมาตามนั้นเลย คนอื่นคนใดเขาจะไม่กล้าแหละ แต่เรานี่ โห้ย ไม่ได้ว่ากล่าวกลัว ความจริงอยู่ที่ไหนจะเข้าตรงนั้นเลย ก็ธรรมเป็นอย่างนั้น ธรรมจะให้พูดเป็นแบบ

โลก ๆ ไม่ได้ไม่เรียกว่าธรรม ตายใจไม่ได้ ผากเป็นผากตายไม่ได้ ธรรมต้องเป็นธรรม ล้วน ๆ เป็นความจริงล้วน ๆ เรียกว่าธรรม

นี่ก็ต้องพิจารณาให้เรียบร้อยก่อน เขาบอกมาแล้วแต่เรายังไม่ตอบ แต่คำพูดของเราบอกเพียงรับทราบเท่านั้น ยังไม่ตอบ ตอบที่เขาส่งมาที่ว่านี่ ที่นี้เอาเข้าจุดที่เราต้องการแล้วว้างั้น ทางธนาคารเขาส่งมาแล้ว พอรับแล้วเราก็เพียงรับทราบ จะติดตามทุกแห่งทุกมุม เราไม่ได้ทำเล่น ๆ

นั่นซิเรื่องศาสนาจริงขนาดไหน สะอาดขนาดไหน จึงมาเห็นของปลอมและสกปรกสุดยอดเข้า ร้อยต่อร้อยเปอร์เซ็นต์ปะทะกัน อันหนึ่งปลอมสุดยอด สกปรกสุดยอด อันหนึ่งจริงสุดยอด เลิศสุดยอด ปะทะกัน ศาสนาจริงสุดยอด เลิศสุดยอด ปะทะกับความสกปรกโสम्म ความจอมปลอมทั้งหลายที่สุดเหวี่ยง จึงได้เห็นกันในคราวนี้ เราก็ไม่เคยได้นึกได้ฝันว่าเราจะได้มาเข้าสู่ความสกปรกโสम्म กองมูตรกองคูอย่างนี้ เรื่องเหล่านี้เรื่องมูตรเรื่องคูทั้งนั้น มันเรื่องของดิบของดีอะไร ใครจะไว้วางใจได้เมื่อเป็นอย่างที่ว่านี้

โห พุดอะไร แม้แต่เด็กก็ทำไม่ลง ทำไมผู้ปกครองบ้านเมืองมาทำได้ลงคอบหยาบขนาดไหนว้างั้นเลย ฝังใจของชาวไทยเราอย่างลึก เรียกว่าถอนไม่ขึ้นเลย เป็นเรื่องกลั่นแกล้งของมหาภิรมหาโจรร้อยเปอร์เซ็นต์ ล้านเปอร์เซ็นต์เลย ไม่มีข้อสงสัยว่าจะตีความหมายเป็นอย่างอื่นอย่างใด นอกจากมอบให้ตามความจริงว่า เจตนาร้อยต่อชาตินี้ร้อยเปอร์เซ็นต์ว้างั้นเลย จึงแสดงกิริยาออกมาเป็นภัยต่อชาติให้เห็นอย่างชัดเจนด้วยการตมตุนด้วยวิธีการต่าง ๆ เห็นชัด ๆ เห็นไปหมดเลย

เราก็ไม่เคย ฟังมาเจออย่างจ้ง ๆ อย่างนั้น ผิด ๆ พลาด ๆ ไปด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เป็นอีกอย่างหนึ่งคนเรานะ ใฝ่ผิดลงไปด้วยเจตนา ตั้งหน้าตั้งตาผิดนี้ โธ มันก็ฝังลึกละชิ ชาติไทยของเราทั้งชาติมาถูกหัวใจของชาติตมอย่างถนัดว้างั้นเลย หัวใจของชาติไม่ถือนวราชการจะถือนอะไร นี่หัวใจของชาติ ย่นเข้าไปเป็นจุดปักก็คือรัฐบาล ไม่ตายใจนี้ไม่เชื่อนี้จะเชื่ออะไร แล้วก็เห็นอยู่อย่างชัด ๆ อย่างนี้จะเชื่อได้อย่างไร

นี่ละภาษาธรรม ฟัน้องทั้งหลายฟังเอา ธรรมนี้ละจะนำโลกให้ตายใจกันได้ ตั้งแต่ส่วนย่อยถึงส่วนใหญ่ ส่วนใหญ่สุด จะนอกเหนือจากธรรมไปไม่ได้ หัวใจเรานี้ระหว่างกิเลสกับธรรมพืดกันอยู่ในหัวใจ ถ้าใจยังไม่ได้แนใจเมื่อไรนั้นละลงใจไม่ได้ ระหว่างข้าศึกเห็นใหม่ละ เราต้องให้เป็นที่แนใจของเรา นี่เรียกว่าตายใจ เอามาตั้งแต่หัวใจของเราออกมา หัวใจของเราต้องเป็นที่แนใจของเราเสมอ ๆ ตามภูมิตามเพศของเรา เราอยู่ในขั้นใด เช่น ศีล ๕ ความประพฤติตัวเป็นยังงั้ ซึ่งเป็นความพอดีพอดีกับ

ฆราวาสญาติโยม ให้ปฏิบัติตัวอยู่ในนี้ ตัวเองก็ปฏิบัติอย่างนี้ ก็อบอุ่น พอเหมาะพอดี กับเพศของเรา

ขยายออกไป ผัวกับเมียก็ให้พอดีกัน ความรู้สึกของผิวของเมียฝากเป็นฝากตาย กันได้ มีความจงรักภักดีซื่อสัตย์สุจริตต่อกัน นี่ความพอดี ธรรมอยู่ตรงนี้ สงบร่มเย็น เงินทองข้าวของมีมากมีน้อยเป็นของภายนอก อาศัยกันทั่วดินแดนนั้นแหละ แต่ยังไง หลักใหญ่ที่เป็นหลักของสมบัติทั้งหลายคือครอบครัวผิวเมีย อย่าให้แตกให้แยกกันเป็น อันขาด นี่ตรงนี้สำคัญ

อดบ้างอึดบ้างไม่เป็นไร ขอหัวใจอย่าร้ายรานต่อกัน ถ้าหัวใจกระทบกันด้วยความไม่ไวใจกันเป็นต้นแล้วแหละเลย สมบัติเงินทองข้าวของมีมากมีน้อยไม่มีความหมายทั้งนั้นแหละ นี่ละจุดใหญ่ จิงว่าธรรมก็ต้องให้อยู่นี้ ผัวให้มีธรรม เมียให้มีธรรม ต่างคนต่างมีธรรม ฝากเป็นฝากตายกันได้ ประหนึ่งว่าอวัยวะเดียวกัน ถึงจะเป็นคนละคนก็หัวใจกลมกลืนเป็นอันเดียวกันแล้ว มีน้ำหนักร่วมกันในความเป็นธรรม แล้วอยู่ด้วยกันได้ผาสุก นี่เป็นธรรมประเภทหนึ่งอีก

แล้วแยกออกไป ๆ ถึงหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ กระจายออกไปทั่วประเทศไทยเรา ให้มีกฎมีระเบียบอันดีงามปกครองกัน ๆ ตั้งแต่หมู่บ้านก็ตั้งผู้ใหญ่บ้านขึ้นมา แล้วยังมีผู้ช่วยอีก อำเภอ ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือข้าหลวง ฟังไปเรื่อย ๆ แล้วปฏิบัติให้มีขอบมีเขต ๆ ด้วยธรรม ๆ บ้านเมืองจะไม่เจริญได้ยังไง บ้านเมืองล่มจมเพราะการปฏิบัติตามธรรมนี้ เรายังไม่เคยเห็น ในคัมภีร์ใดก็ยังไม่เคยเห็น แต่ที่ว่าแหละเวลานี้มีแต่เรื่องของกิเลสทั้งนั้น ตั้งแต่ส่วนย่อยส่วนใหญ่ขึ้นมาเรื่อย ๆ มีแต่เรื่องกิเลสเข้าแทรก ๆ บ่อนทำลายอยู่ในนั้น เมื่อนักเข้า ๆ ก็ตีกระจายออกไป เลยเนาพะทุกคน เน้าพะทั้ง ผัวทั้งเมีย ลูกเล็กเด็กแดง เน้าพะทั้งบ้านทั้งเมือง เน้าพะทั้งประเทศ นั่นละถ้ากิเลสได้เข้าตรงไหนเนาพะ ๆ

นี่เห็นไหมกิเลสมันเข้าอย่างที่ว่านี้ สมบัติของคลังหลวงซึ่งคู่ควรอย่างยิ่งต่อคลังหลวงนี้เข้าไม่ได้ นั่นมันเข้าไปตีเนาพะอยู่ข้างใน ดันออกมาไม่ให้เข้า นั่นชิมันถึงได้กระจายทั่วประเทศไทยให้พี่น้องชาวไทยของเราได้เห็น ตัวบุงตัวหนอน ตัวกิเลสตัณหา ตัวมหาภัย มันเข้าบ่อนทำลายชาวพุทธซึ่งเป็นผู้ครองธรรม ถือพระพุทธเจ้าเป็นหัวใจ เป็นที่เทิดทูน มันเข้าบ่อนทำลาย เป็นยังไงแตกกระจายไหม ศาสนาเข้าไปมันยังตีศาสนาออกมาหายไปเลย

หลวงตาบับเป็นหัวหน้า หลวงตาบับนี้อยากจะว่าหายไป แต่เราไม่ได้หายไปแบบหมา หายเพื่อสู้ เอาผลยอมรับว่าผลอ ถูกต้มยอมรับว่าถูกต้ม นี่เรียกว่าหายไปเพราะเราเชื่อ ไม่เชื่อพวกนี้จะเชื่อใคร หัวใจของชาติอยู่ในที่นั่น เราเองเราก็ต้องเชื่อ

เพราะเราเคยเชื่อธรรมเชื่อเรามาจน เหล่านี้เป็นเรื่องที่เราจะเชื่อได้ เพราะเป็นหัวใจของประชาชน เช่น ธนาการหรือรัฐบาล เป็นที่เชื่อ แล้วมาพลิกกันแบบนี้เป็นยังไง ฟังซิ นะ เราก็ต้องเชื่อซิ เราก็หงายออกมา แต่ยังไม่ใช้หงายมานะ

ที่นี้เอาละที่นี้ มันไม่ได้แบบหงายหมาล้มตุมไปเลย ล้มลุกขึ้นพิด นี่ละที่เราช่วยพี่น้องชาวไทยเราอยู่เวลานี้ เราเชื่อด้วยหัวใจชาติไทยของเรา เราก็เป็นลูกคนไทย ชาติไทย เกิดมาในท่ามกลางแห่งเมืองไทยของเรา เราไม่อยากพบอยากเห็นเรื่องราวอย่างนี้

ที่นี้เรามาบวชเป็นพระแล้ว ทำหน้าที่เพื่อจะอุ้มชูชาติไทยของเราไปด้วยความราบรื่นดีงาม กลับมาเกิดข้าศึกศัตรูอย่างไม่คาดไม่ฝัน ถึงขนาดที่ว่าเราซึ่งเป็นหัวหน้าพี่น้องชาวไทยจะนำสมบัติเข้าคลังหลวง ก็ถูกต้มอย่างจิ้ง ๆ เมื่อเป็นเช่นนั้นเจ็บแล้วทำไมจะไม่เข็ดไม่หลาบ เรียกว่าเราล้มเลย เพราะเราเชื่อ ตายใจแล้วก็เรียกว่าล้มเลย ถึงได้มาทราบทีหลัง พอทราบทีหลัง ที่นี้ก็เอาอย่างที่เราเห็นอยู่เวลานี้ ไม่ไว้หน้าใครถ้าขัดจากความถูกต้องดีงามแล้ว คอขาด-ขาดไปเลย เราพูดจริง ๆ ในหัวใจของเรา

เราไม่เคยมีคำว่ากลัวว่ากลัวกับสิ่งใดในสามแดนโลกธาตุนี้ เหตุพูนที่สุดสุดหัวใจก็คือธรรมเท่านั้น ถ้าเป็นธรรมแล้วหมอบราบ ๆ ไม่กล้าผ่านไม่กล้าฝืนถ้าเป็นธรรม ถ้าเป็นกิเลสพิถวันยังค่ำ คอขาด-ขาดไปเลย เพื่อรักษาธรรมนี้ไว้ให้โลกได้กราบไหว้บูชา เป็นขวัญตาขวัญใจต่อ ๆ ไป เพราะฉะนั้นเราจึงได้ปฏิบัติอย่างนี้มา ให้พี่น้องทั้งหลายทราบอย่างนี้

สำหรับเราเองเราไม่ได้หวังอะไรแล้วละในสามแดนโลกธาตุนี้ เราไม่หวังอะไรเลย เหตุใดเราจึงต้องมาอยู่ในท่ามกลางแห่งการต่อสู้ระหว่างกิเลสกับธรรม พูดง่าย ๆ เราจึงได้ทำอยู่เวลานี้ เราไม่เคยคาดเคยคิด ก็เป็นความวิตกกังวลอย่างมากต่อชาติไทยของเรา จึงได้ตัดสินใจออกเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลาย โดยการบริจาคตลอดการแนะนำสั่งสอน ที่นี้ออกมา ๆ ก็เป็นธรรมตาไม่ได้คิดได้อ่านเลย มันก็มาเจอเอาอย่างจิ้ง ๆ เราก็อยู่ในท่ามกลางนั้นด้วย จะพูดว่า ท่ามกลางสนามรบก็ได้ รบกับความจน ก็เข้ามาโดนตรงนี้ เมื่อโดนตรงนี้เราอยู่ในท่ามกลางจะทำยังไง นั่นแหละที่นี้ มันก็มีปฏิกริยาต่อกันดังที่เห็นมานี้แหละ

แต่สำหรับธรรมแล้ว ไม่เป็นภัยต่อผู้ใด ที่กระทบกระเทือนเวลานี้ ก็คือสิ่งที่เป็นโจรเป็นมาร มาทำลายสิ่งที่เป็นธรรมเท่านั้นเอง จึงได้มีการต่อต้านกัน สำหรับธรรมไม่มีผิดอะไร เรื่องของข้าศึกศัตรูที่จะทำลายชาติบ้านเมืองต่างหาก เข้ามาทำลายความเป็นธรรมของพี่น้องชาวไทยทั้งชาติ ที่ฝากลมหายใจไว้กับจุดศูนย์กลางคือวงรัฐบาล ธนาการเป็นต้น แล้วเมื่อสิ่งนี้มันเรววน มันเอนมันเอียง มันจะหักจะล้มทับหัวประชาชน ใครจะไม่ต้านทาน ใครจะไม่หลบไม่หลีกกันด้วยวิธีการต่าง ๆ ก็ต้องเป็นอย่างนี้แหละ

เรื่องราวให้พี่น้องทั้งหลายทราบเสีย เราไม่ได้มีเจตนาที่จะมาเจอเหตุการณ์อย่างนี้ ก็เลยกลายเป็นเราเสียเองอยู่ในวงเหตุการณ์ แล้วเราเสียเองเป็นหัวหน้าแห่งการต้านทาน สิ่งที่ไม่เป็นธรรมทั้งหลาย ตลอดมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้ มันก็เห็นอย่างนี้ จะให้ว่าไง

เราทุกข์ ๆ เพื่อชาติไทยของเรา เพื่อโลกเพื่อสงสาร สำหรับเราเองในหัวใจเรา เราไม่ทุกข์ เราบอกจริง ๆ เลย ตั้งแต่กิเลสตัวสร้างทุกข์ขาดสะบั้นลงจากหัวใจแล้ว ไม่ปรากฏว่า ทุกข์แม้เม็ดหินเม็ดทรายจะเข้ามาผ่านหัวใจ ไม่เคยมี มีแต่ธรรมธาตุล้วน ๆ หรือบรมสุขเท่านั้น หากจะทุกข์บ้างก็มีในธาตุในชั้นนี้ ก็เป็นเรื่องของสมมุติ ทุกข์เหล่านี้ เป็นเรื่องของสมมุติ ชั้นนี้เป็นสมมุติ ความทุกข์ความเจ็บไข้ได้ป่วยนี้เหมือนกันกับโลกทั่ว ๆ ไป เพราะเป็นสมมุติเหมือนกัน ก็รับทราบมันว่าทุกข์ กิริยาของชั้นนี้ที่เรารับทราบ หรือเราได้รับผิดชอบด้วยสัญญาชาติญาณก็ถูก ก็รับผิดชอบเฉย ๆ แต่ไม่ได้ชิมซาบพอให้ เกิดความทุกข์ความลำบากกับมัน อันนี้ก็ยอมรับว่าทุกข์ นอกนั้นเราไม่มี

สอนโลกจนจะเป็นจะตายนี้ ถ้าหากว่าคิดแบบโลกก็เรียกว่า หัวใจของเรานี้จะ หมุนตัวเป็นไฟไปเลย เราไม่หมุน ถึงกาลเวลาที่จะแนะนำสั่งสอน ดังที่พูดอยู่ในเวลานี้ก็ ออก ๆ พอหยุดปั๊บ หายเสียบเลย ไม่มีอะไรมาติดหัวใจเลย สุธัญญโต โลก อเวกขสุสุ ปังขึ้นมาทันที เพราะเป็นพื้นฐานอยู่แล้ว ธรรมอันนี้ แยกออกมาสู่สมมุติก็เหมือนว่า ภาพพจน์ต่าง ๆ ปรากฏขึ้นมา ผิดถูกชั่วดีปรากฏขึ้นมา ชำระสะสางในนั้นแล้วก็เข้าสู่จุด เดิม สุธัญญโต โลก อเวกขสุสุ เท่านั้นเอง

สำหรับเราเองเราไม่มีอะไรแหละ เราช่วยด้วยความเป็นธรรมล้วน ๆ ทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่มีอะไรที่จะสงสัยในตัวของเราเลย เพราะหัวใจเราไม่มีอะไร สิ่งหัวใจบงการ ออกมาจะมีอะไร เราก็มีแต่ความบริสุทธิ์สะอาดล้วน ๆ เท่านั้น

วันกฐินนี้ ขอให้พี่น้องทั้งหลายตั้งเนื้อตั้งตัวนะ ขอให้พากันพยายาม ธิบรวมหา เงินทอง เงินมาตั้งเป็นพุ่ม เขาเรียกเป็นพุ่มผ้าป่าอย่างสวยงามนะ มองไปนี้ให้เหลือ อร่ามด้วยใบแดง ใบเขียวดอลลาร์ ใบเขียวใบละพัน เข้าใจไหม อย่าให้ใบเขียวแบบ ใบไม้แถวนี้เราไม่เอา ให้มาตั้งเป็นพุ่มงามไว้ เพื่อเทิดทูนบูชาสมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าจุฬาภรณฯ ท่านจะเสด็จมาเป็นประธาน เป็นร่มโพธิ์ร่มไทรแก่พี่น้องชาวไทยเรา รวมเข้ามาสู่จุดศูนย์กลางคือวัดป่าบ้านตาด ซึ่งเป็นจุดแห่งกฐินของชาติทั้งชาติ

เมื่อท่านมาแล้ว ให้เรามีเครื่องบูชาคุณเทิดทูนพระเกียรติท่าน ด้วยเครื่องสักการะที่จะนำเข้าสู่คลังหลวงของเราทุกคน ๆ ให้เตรียมพร้อมไว้ตั้งแต่บัดนี้ ถึงวันที่ ๒๑ ใครได้มาก็บาทกีสตางค์ เตรียมหามาเรื่อนะ เริ่มตั้งแต่บัดนี้ อย่าให้บกพร่องนะ คราวนี้เป็นกฐินของชาติอย่าให้บกพร่องเลย เสียชาติของเรา จำให้ตีค่านี้นะ

ชาติของเราเป็นชาติที่ใหญ่หลวง กระทบทั่วโลก เขารู้หมดว่า นี่คือชาติไทย ไม่ได้เป็นบ้อยเป็นขี้ข้าของใคร เพราะฉะนั้นการทำความดีต่อชาติของเรา อย่าให้เป็นบ้อยเป็นขี้ข้าต่อความตระหนี่ถี่เหนียว ความเห็นแก่ตัว ความไม่เอาไหน อันนี้เป็นใหญ่โตแล้วแหละคนชาติไทยเรา ให้เอาความเสียสละ ความรักชาติ แล้วก็ก็เป็นความเสียสละให้ต่างคนต่างเสียสละพร้อมหน้าพร้อมตากัน สมเราเกิดมาจากพ่อจากแม่ มีพ่อบุญมีแม่มีครูมีอาจารย์ มีพุทธศาสนาประจำ และมีชาติครอบครัวในชาติไทยของเรา ให้ฝังลึกภายในใจของเรา แล้วก็ต่างคนต่างดีดต่างดีนชวนชวยหามาเพื่อบำรุงชาติไทย ให้มีความแน่นอนหาถาวรขึ้นไป และมีความสง่างามต่อโลกเขาได้เห็นบ้างนะ

คราวนี้เป็นคราวสำคัญมาก กฐินเพื่อชาติเราก็ดูไม่เคยได้ยิน คราวนี้มาปรากฏขึ้นแล้วที่จุดศูนย์กลาง คือวัดป่าบ้านตาด หลวงตาบัวเป็นผู้นำของพี่น้องทั้งหลาย เพราะฉะนั้นจงอย่าให้ชายหน้า ตั้งแต่หลวงตาบัว ชายหน้าหลวงตาบัว ไม่ค่อยสำคัญนะ ชายหน้าของชาติเรานี้แหม ไม่อยากได้ยินเลยนะ หลวงตาบัวไม่อยากได้ยิน ขออย่าให้ได้ยินเอาให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยทุกคน ตั้งหน้าตั้งตาเสียสละทุกคน วันนั้นเป็นวันพร้อมหน้าพร้อมตา

มีมากมีน้อย เอ้า มันจะจนในการบริจาคตานเพื่อชาตินี้ให้ได้รับเสียที ให้เป็นประวัติศาสตร์สักทีหนึ่งนะ เราก็ดูไม่เคยเห็นว่า การทำบุญทำทานถึงขั้นที่ทำบ้านเมืองให้ล่มจม ยังไม่เคยมี มันจะมีในชาติไทยของเรา เพราะกฐินเพื่อชาตินี้ ขอให้เห็นกันเสียที ด้วยการบริจาคของพี่น้องทั้งหลายทุกคน จำข้อนี้ไว้ให้ดี เอาละพอ จุดนี้เป็นจุดสำคัญ

โยม พระอรหันต์ที่ละชั้นธไปแล้ว สามารถจะมาสอนเทวดา และมนุษย์ได้ไหมเจ้าคะ

หลวงตา เราเวลานี้ยังไม่ละชั้นธมันสอนตัวเองได้ก็เลสหมอบสักตัวบ้างไหม เอ้าตอบมาคราวนี้ เราจะตอบทันทีเรื่องอรหันต์ ไม่ยาก เข้าใจไหม ถ้ายังละไม่ได้อย่าถามนะ ก็มีเท่านั้น ถามไปหาอะไร ตั้งแต่พระพุทธเจ้าสอนโต้ง ๆ อยู่ที่นี่ ผู้มันบินลงนรกก็ยังมี พระพุทธเจ้ายังไม่ได้ละชั้นธใช้ไหมละ สอนลากอยู่ที่นี่ มันยังจะลากพระพุทธเจ้าลงนรกอีก ยังมีเยอะว่าไง แล้วพระอรหันต์ก็รองพระพุทธเจ้าลงมา พระอรหันต์ท่านเป็นยังไง ท่านละชั้นธไปแล้วท่านจะสอนโลกหรือ ท่านยังมีชั้นธอยู่ท่านสอนแทบเป็นแทบตายไม่เห็นได้เรื่อง ไปหาอะไรไปรับชั้นธ ไปทางมอะไร ทางมเงา ตัวมีอยู่ไม่สนใจจะจับนี่นะ ไปทางมเงา ๆ เอาละให้พร

พระอรหันต์ท่านละชั้นไปแล้ว ท่านจะมาสอนโลกได้ไหม ว่าอย่างนั้นหรือ อย่างนั้นก็ถาม ท่านสอนโลกจนฟ้าดินถล่ม ยังไม่ได้เรื่อง แล้วคอยเอาเวลาท่านตาย เวลาท่านยังอยู่ไม่เอา มันเป็นอย่างนั้น

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd